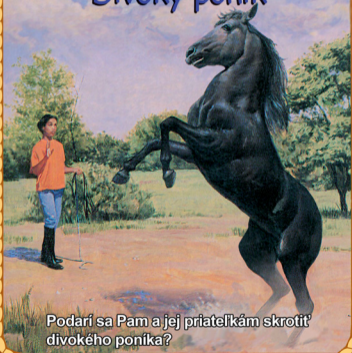

Pony Tím

Divoký poník

Podarí sa Pam a jej priateľkám skrotiť divokého poníka?

Jeanne Betancourt

Jeanne Betancourt
Divoký poník

Pony tým 9

Ilustroval Paul Bachem

VYDAVATEĽSTVO
ARKUS

PONY PALS: THE WILD PONY

Text copyright © 1996 by Jeanne Betancourt

Illustrations copyright © 1996 by Scholastic Inc.

All rights reserved. Published by arrangement with
Scholastic Inc., 557 Broadway, New York, NY 10012, USA

Translation © by Tomáš Mečír, 2018

Slovak edition © by ARKUS, 2018

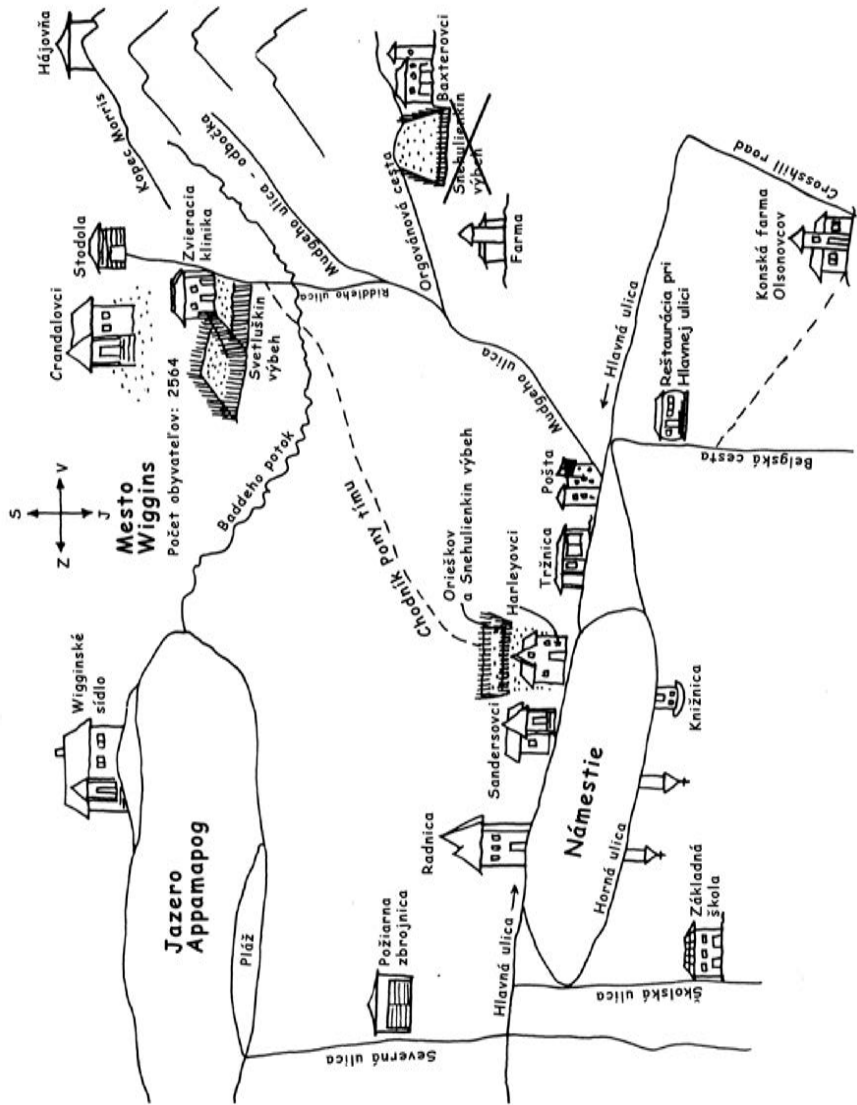
Z anglického originálu The Wild Pony,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Scholastic Inc. v roku 1996,
preložil Tomáš Mečír.

Vydal ARKUS, s.r.o., Senica, v roku 2018
ako svoju 405. publikáciu.
Prvé vydanie

Aktuálny zoznam našich publikácií s možnosťou objednávok
nájdete na internetovej adrese:
www.vydarkus.eu

ISBN 978-80-8103-099-4

Moja vd'aka patrí Margaret Barney, Shanne Barney a Linde Brink.

Volanie o pomoc

Pam Crandalová sa s úsmevom viezla na svojom poníkovi, Svetluške, po Mudgeho ulici. Bolo slnečné nedeľné ráno a Pam bola na ceste za svojimi priateľkami z Pony tímu, Annou a Lulu. Mali sa stretnúť v Reštaurácii pri Hlavnej ulici a potom vyraziť na dlhú jazdu po lesnom chodníku. Pam veľmi rada jazdila na svojom rozkošnom connemarskom poníkovi.

Pam nohami zovrela poníkovi boky. „Podme,“ zvolala. Svetluška zrýchlila do klusu, lenže pritom krívala. Vari sa zranila? „Príí,“ povedala Pam a poníka zastavila.

Potom zosadla a odviedla poníka do trávy vedľa cesty. Zohla mu pravú prednú nohu a prezerala si jej spodnú časť. „V kopyte sa ti zachytil kamienok,“ prihovorila sa Svetluške.

Pam vybrala zo sedlovej tašky škrabku na kopytá a použila ju na vybratie kamienka. Práve škrabku odkladala, keď Svetluška pohodila hlavou a zaerdžala. Pam začula vzdialené erdžanie, ktoré odpovedalo na poníkovo volanie. Zablúdela sa smerom, odkiaľ sa erdžanie ozvalo. Vari bol na opačnom konci poľa nejaký poník? Pam prešla bližšie k plotu, aby lepšie videla. Naozaj to *bol* poník. „Ahoj!“ zavolala Pam na poníka.

Poník sa obrátil a zmizol medzi kríkmi. Komu patrí? premýšľala Pam.

Klop-klop... Na ceste sa ozvalo klopkanie konských kopyt. Na svojich poníkoch sa k nej blížili jej priateľky Anna a Lulu. Pam im zakývala. Svetluška niekoľkokrát pokývala hlavou, akoby chcela Snehulienku a Oriška pozdraviť.

Lulu a Anna zastali neďaleko Pam a Svetlušky.

Pam povedala priateľkám o kamienku v Svetluškinom kopyte. Potom im porozprávala o poníkovi, ktorého videla. „Je zvláštne, že som tu uvidela poníka,“ dodala.

„Čo je na tom také zvláštne?“ začudovala sa Anna. „Veľa ľudí tu má poníky.“

Pam ukázala na ceduľu s nápisom NA PREDAJ, zastrčenú do zeme len niekoľko metrov od nich. „Tento dom je na predaj,“ povedala. „Nikto tu ne býva.“

„Ľudia často predávajú domy, kým v nich ešte stále bývajú,“ podotkla Anna.

„Ale ten človek, čo tu býval, sa už odsťahoval,“ poznamenala Pam.

„Možno sa sem nastťahoval niekto iný,“ mienila Lulu.

„O tom by som ale vedela,“ namietla Pam. „Každú chvíľu chodím okolo. Okrem toho, tá ceduľa je tu stále.“

„Možno sa ten poník stratil,“ povedala Lulu.

„V tom prípade by sme ho mali ísť hľadať,“ navrhla Pam.

Anna a Lulu súhlasili s tým, že Pony tím by sa mal vybrať hľadať poníka. „Ja zostanem tu s našimi poníkmi,“ rozhodla sa Anna. „Vy dve choďte hľadať.“

Pam a Lulu preliezli popod plot. „Ktorým smerom išiel ten poník?“ spýtala sa Lulu.

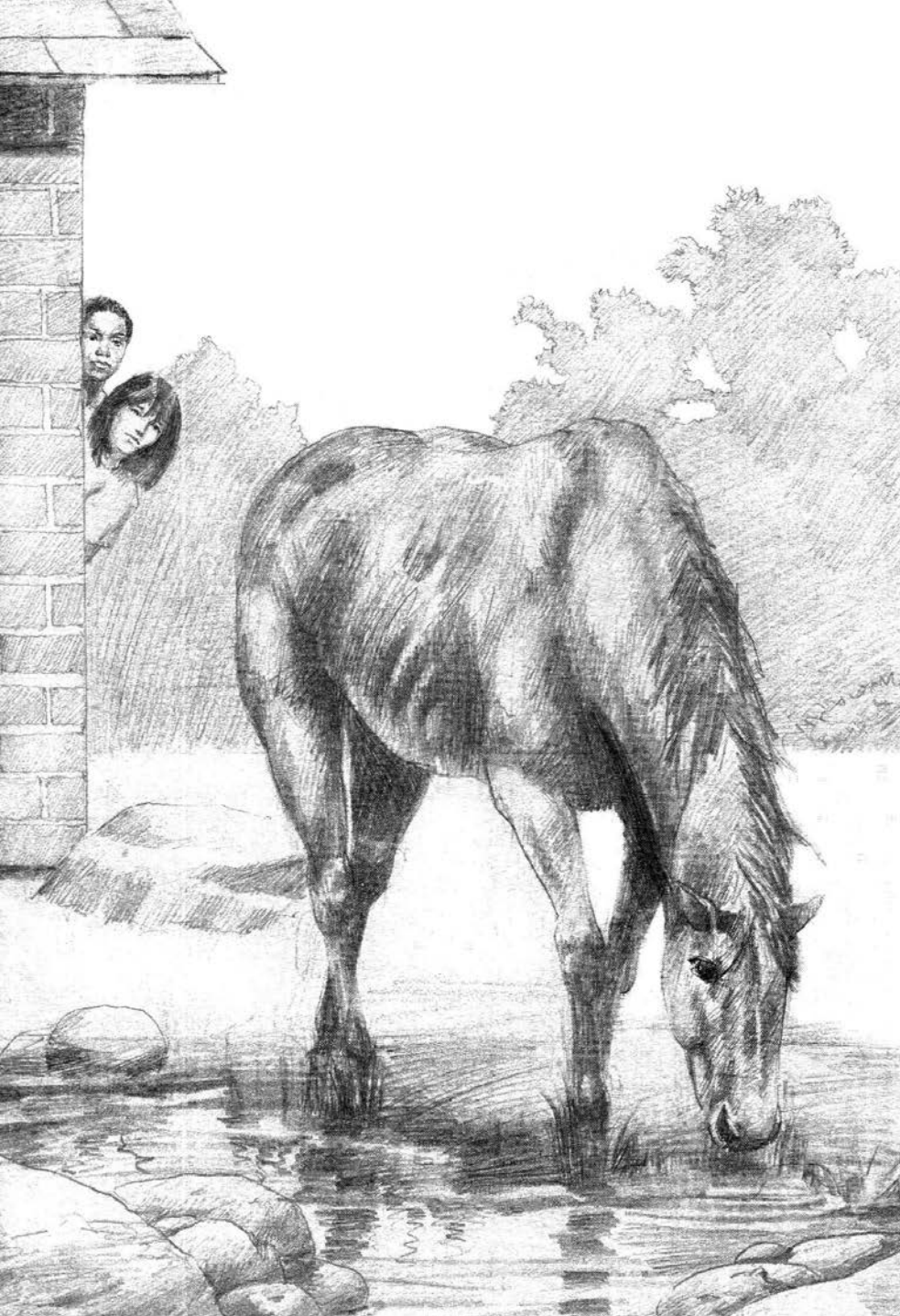
Pam ukázala za pole. „Zamieril do tamtých kríkov,“ povedala.

Pam a Lulu vykročili pozdĺž okraja poľa. „Ako vyzeral?“ vypytovala sa Lulu.

„Až tak dobre som ho nevidela,“ vysvetľovala Pam. „Všimla som si len to, že to bol poník a že bol hnedý.“

Dievčatá našli cestu pomedzi kríky a keď vyšli von, ocitli sa na ďalšom poli. Lenže poník nebol ani tam. Za poľom zbadali veľký tehlový dom s ohradou. V ohrade však nijaký poník nebol.

„Podme sa pozrieť, či nie je na opačnej strane domu,“ navrhla Lulu. Dievčatá po špičkách kráčali okolo tehlového domu. Keď dorazili na druhú stranu, konečne poníka zbadali. Pil vodu z potoka. Dievčatá zostali nehybne stáť a pozorovali ho.

Pri pohľade na poníka pochytil Pam taký smútok, až sa jej chcelo plakať. Bola to kobyľa, ktorá mala srst' pokrytú blatom a jej chvost bol celý strapatý od bodliakov. A najhoršie bolo, že to bol ten najchudší poník, akého Pam kedy videla.

„Nikto sa o ňu nestará,“ zašepkala Lulu.

Pam prikývla. Vedela, že aj Lulu je pri tom pohľade smutno. „Úbohý poník,“ povedala Pam.

Poník zodvihol hlavu od vody a nosom sa otreľ o zem. Bola skorá jar a tráva ešte len začínala rásť. Pam premýšľala, kedy naposledy tento poník jedol seno a ovos. Ľutovala, že niečo z toho nemá pri sebe.

Poník z ničoho nič zdvihol hlavu a zavetril. Potom sa obrátil a odcválal do lesa.

„Zacítila nás,“ povedala Pam.

„Pod'me za ňou,“ zvolala Lulu.

„Nie,“ zavrtila hlavou Pam. „Bojí sa nás. Nechceme ju vystrašiť. Okrem toho sú tu všade tabule so zákazom vstupu.“

„Ale my jej predsa musíme pomôcť,“ nástojila Lulu. „Vyzerá otrasne.“

„Ja viem,“ prikývla Pam. „Pod’, povieme Anne, že sme toho poníka videli. Potom sa spoločne rozhodneme, čo ďalej.“

Pam a Lulu nakukli do okien tehlového domu. Dnu nebol žiaden nábytok. „Máš pravdu, Pam,“ povedala Lulu. „Nikto tu nebýva.“

„A nikto sa ani nestará o toho poníka,“ dodala Pam.

Keď sa Pam a Lulu vrátili späť na Mudgeho ulicu, porozprávali Anne o objavenom poníkovi.

„Zdá sa, že je to divoký poník,“ povedala Anna.

Lulu a Pam súhlasili. „Musíme zistiť, komu patrí,“ rozhodla Lulu.

„Pod’me do reštaurácie, zorganizujeme stretnutie Pony tímu,“ navrhla Pam.

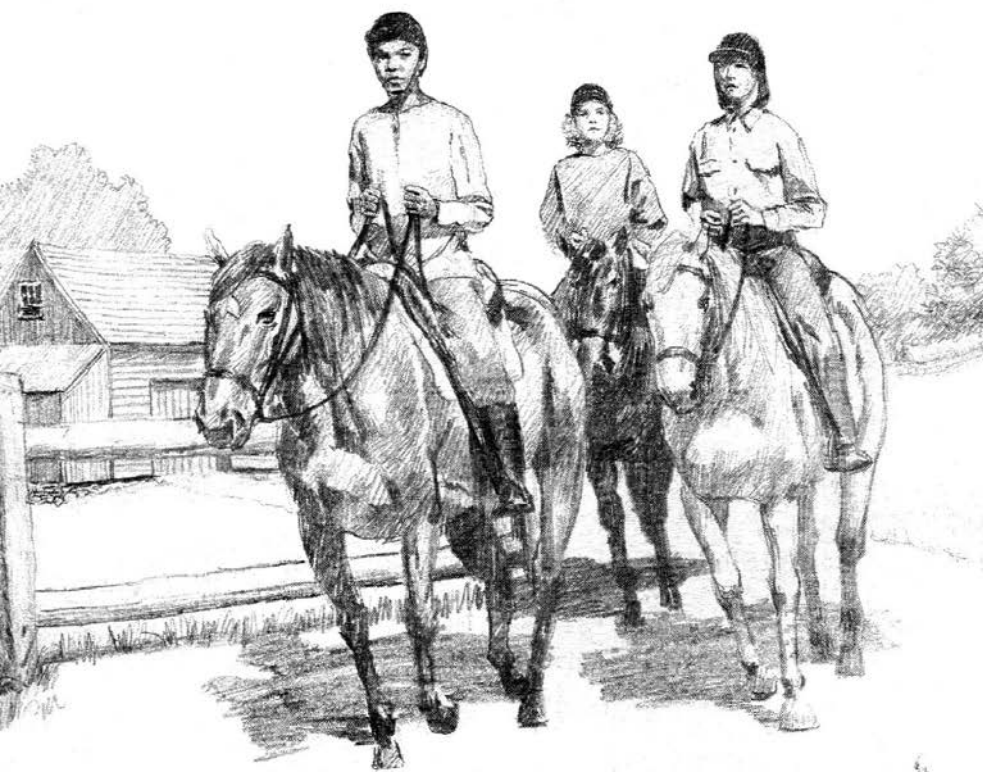
Pam pohladkala fliáčik – prevrátené biele srdce – na Svetluškinej hrudi. Premýšľala pritom o divokom poníkovi. Stratil sa? Existuje niekde vo Wigginse dievča – alebo možno chlapec – ktorí nevedia, čo sa stalo s ich poníkom?

Divoký poník

Pony tím sa pobral na poníkoch po Mudgeho ulici smerom k centru. „Neborák poník,“ poznamenala Lulu. „Dúfam, že mu budeme vedieť pomôcť.“

„Ja tiež,“ prikývla Pam. Vedela, že práve Lulu je tá správna osoba, ktorá by divokému poníkovi mohla poskytnúť pomoc. Lulin otec sa zaoberal divokými zvieratami a písal o nich odborné články. Mama Lulu zomrela, keď bola ešte malá, a tak Lulu často cestovala s otcom a pomáhala mu pri výskume. Teraz bývala u starej mamy vo Wigginsse. Pam vedela, že Lulu otec chýba a že je smutná kvôli tomu, že už nemá mamu. Avšak Lulu

bola vo Wigginse šťastná, a navyše bola skvelou členkou Pony tímu.

Dom Lulinej starej mamy stál hneď vedľa domu, kde bývala Anna. Snehulienka a Orišok sa delili o spoločnú ohradu za oboma domami. Práve od tej ohrady viedol krížom cez les viac ako dvojkilometrový chodník, ktorý Pony tím nazýval Chodníkom Pony tímu.

Lulu bola vo Wigginse nová, no Pam a Anna tam bývali od narodenia. Pam Crandalová a Anna Harleyová bola najlepšie priateľky už od škôlky. Anna mala dyslexiu, kvôli čomu jej robilo ťažkosti naučiť sa čítať a počítať. Zároveň však bola veľmi šikovná, mala úžasné umelecké sklony a vždy mala skvelé nápady.

Pam sa v škole páčilo a z každého predmetu mala jednotky. A rovnako ako Lulu a Anna, i ona sa rada zabávala. Tri priateľky mali zo všetkého najradšej poníky. Pamin otec bol veterinár a mama bola jazdecká inštruktorka. Pam vlastnila poníka, odkedy si pamätala.